

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertium est benignitate conformatiua. ipsius dei [...]m ani[m]e
dispositione[m] venientis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ **Sermo de aduentu dñi in mētē**

esse cum filijs hoim. Et Apocal. iij. Ecce ego sto ad ostiū et per dñi: si quis audierit uocem meā et aperuerit ianuā introibo ad illum et tenabo eū illo et ipse mecum. Et de benedictio liberaliter se offert. Et Cant. v. clamat. Apertis foras mea: immaculata mea: et ianuā mea. Considera bñ q̄dulciter inuitat et petit cor sibi apertū ut in eo habitet. et Sach. j. Conuertimini ad me: et ego conuertar ad uos. O inefficātes pelagus diuine misericordie: oibz se offert: memini se negat nisi repellēt. Propterea igitur est inexcusabilis hō q̄ deum in se p̄ grām non habet. q̄a ut dicit Aug. li. de p̄nia. Semp̄ p̄sto est gratia si nō fuerit repulsa. de q̄d suū est semp̄ inspirat si est q̄ recipiat. Ansel. Hō nō h̄z gratiam: non q̄ hanc nō dat deus: sed q̄ hanc nō accipit hō. i. nō se disponit ad recipiendū. Sol q̄ntū est de se oibz se cōdicat: sic lux gratie. Eccl. xliij. Sol illuminans respicit oia: nisi inueniat q̄d sibi repugnet. sicut sol nō intrat domū p̄ter obfasculū. apertis foras nēstrā: sol intrabit domū et illuminabit eā. Et sicut dicit Innocentius. Gratia q̄dem mereri nemo pot̄ q̄a gratia dat: s̄z demereri q̄s pot̄. ideo si non est impudū hōi m̄ni q̄ grām non meret: tñ imputanduz est eisi grām demereri. O q̄s fatuus: q̄ntū tales q̄ se ad grām dei non disponunt. P̄no q̄ sunt sicut paup̄ cui offert denarius aureus nec uult ap̄ferre manū ut recipiat. si talis itaq̄ fame mōdiat: est inexcusabilis. q̄ est culpa sua si nō habet q̄d comedat. Secundo est sicut uinctus cui auz apertis carcer non uult exire. Gratia em̄ q̄i semp̄ est p̄sens ut dissoluat pctōy vincula et aiam de pcti carcere educat. Item est sicut infirmus cui offert in medicina nec uult accipere. Item si offert lumen alicui et non uult ap̄ferre oculos suos: q̄ cadit eius culpa est. Sic grā ē lux et oibz clarat. Joan. ij. Lux uenit in mundū et dilexerunt homines magis tenebras q̄ lucem.

Tertio appet facilis pos-
sibilitas hōi dei grām ex benignitate cōformatiua. Et benignitate nāq̄ iextimabili aduentū suū cōformat dispositiōi recipientis. Cyprianus ad Donatū. Quantū illic capax fidei afferat: tantū inde grē inundanter haurit. et Bern. sup. Cant.

Qualē te p̄paraueris deo: talis oportet ut appareat tibi deus. Idē sup. Qui habitat in celis. Sicut sol iste corpore? h̄z bonus sit et valde necessarius: tñ et feruor eius si temperatus nō fuerit infirmo capiti et splendor infirmis oculis nocet: nec est solis culpa: sed infirmitas. Sic etiā sol iusticie ē. Unde et dicit. Noli nimium esse iustus. nō q̄ iusticia bona nō sit: sed q̄ dum adhuc infirmus sumus oportet ipam nobis bonā grāz temperari: ne forte elationis aut indiscretiōnis uicium incurramus. Quid est em̄ q̄ incessanter orantes nō possumus ad eam quā desideramus abundantiam grē puenire? Putamus q̄ auarus aut inops factus est deus: impotens aut inexorabilis? Absit h̄z p̄lius absit. sed ipse cognouit figmentū nostrū. nō tñ p̄terea a petitione cessanduz est. q̄ et tñ nō dat ad satietatē: dat ad sustentationē. Hec ille. Venit igitur deus in mentē aliter et aliter s̄m dispositionē mentis. Unde p̄ distinguitur triplex et aduentus in mentem. sc̄z occultus: dubius: et manifestus. Et figuratiue sicut isti aduentus: quia ch̄s uenit in templū occulte. Joā. vij. Nos ascendite ad diē festū hūc ego autē non ascendā. Sequitur. Ipse ascendit ad diē festū. nō manifeste: sed q̄i in occulto. Venit etiā dubie in templū. In Joā. x. dicebat iudei in porticu templi. Quousq̄ aiam n̄ram tollis: Si tu es ch̄s dic nobis palam. Manifeste etiā in templū uenit. sicut q̄i fecit flagellū de funiculis et eiecit uendētes et cetera. ut h̄z Mat. xxi. Sicut post resurrectionem apparuit occulte sub habitu pegrini: ut h̄z Lu. vl. Et magdalene in specie hortulani: ut h̄z Joā. an. xx. Apparuit etiā dubie iuxta mare ruber iaditis: alijs dicentibus q̄ dñs est: alijs putantibus phāraisma esse. Manifeste etiā apparuit cū ianuis clausis ad discipulos in grauit: ut h̄z Jo. xx. et Lu. vl. Ber. Quicquid de hōi corpore exhibuit: in nobis spūaliter opatur. Idē. Oia q̄ de saluatore legimur sunt antiq̄ medicātia.

¶ **Primo itaq̄ hōi aduentus in mentē est occultus: cū uicis de p̄ grām sic hoim inhabitat ut mortalia nō committat: et tñ dulcedine affectus non sentiat: nec in magis operibus se exerceat. Ber. de libero arbitrio. Ubi ingreditur gratia: pcti potestas minuit. Aug. Sola grā liberant hoies a**

De certissima necessitate. Fo. XIII

malo. Hec ille. Sed non sp est manifesta ista gra. Ps. Vestigia tua no cognoscent. **S**ecundus aduert dubius: cum. s. mutationes nouar affectionu in nob cognoscimus z sentim? qz ptem et veniale qd pti placuit/displacet. Aug. li. de pen. Vere penitere no hois est: sed dei gre. sed in dubie qa cum pnia sit amara: gra dei est dulcis. Sap. xv. Q. q. bon? z q. suauis est dne spiritus tu? in nob. Iste itaqz aduent? dubi? est: qz partim nos? z pti ignotus. Et h onit ex tribz. Primo ex accipierz inhabitatate q cu multoz maloz sit sibi conscius: no pot accipe aliter spum scem nisi argue/tem: lz sit dulcis. vt por? etiā dulcis amarus videt sebricitati. Joā. xvi. Lū venerit ille arguet mundū de pctō. Scdo pp gre nouitate. Unde cum iudei pmo acceperūt māna inuitatū: dixerunt/mādu. i. qd hoc est: vt h? Ezo. xvi. Tertio ppter effectuz qritatem. qd vt meli? intelligat: oportz p similitudine declarari. Verbi gra Sol em materialis cū radios suos in nube sam pūat: res in nube aq.ica colores opat. o ge dissimiles radijs suis: sicut apparet in iride: vtz viridē: glaucū: z rubeū. qz colorū varietas pncipalr ex nube pcedit. Sp ritualiter Sol i. q. tice de? n? cū pmos radios gre sue ex sui pntia in aiām mittit qz inuenit eā hūore vicioz z nube pctōz offuscata: ex vaporibz infectiois pcti obūbra/ra: tres colores in ea appēbūt. Nā p viridēdem colorē q est pgregatiuus visus/itelligit cognitio suppsi? Per glaucum/terroz cuius plerunqz signū est z tremor de pctō Per rubeū pō verecundia: q tria simul in **T**ertius ē ad? (vera pnia confuūit. uent? manifest? Nā sicut fili? dei ad nos venies: se vtz cē messiā ostēdit signis mirabilibz: vt testat euāgeliiū Mat. xj. Euntes renūciare Joāni q audist? z vidistis: Lecū videt: surdū audiūt zē. Sic etiā vt dicit Bern. vult manifestare aduentū suum in mentē p signa pportionabilia. Vide si vis in ser. dnice tertic aduent? Hec de prima consideratione.

Sequit de secunda. **S**ecunda est consideratio certissime necessitat. Qibz em est gratia necessaria. Ro. ij. Q. s. peccauerūt et egent gra dei. Sicut em ois creatura in

seipsa est defectibilis z indiget cōseruato/ re vt subsistat z pmaneat in esse nature: sic ois rōnalis creatura gra indiget vt sit i bono esse. ij. Loz. ij. Nō sum? sufficiens ali? qd cogitare a nob qst ex nobis. sed sufficitia nra ex deo est. Joan. xv. Sine me nihil potestis facere. Et Aug. li. de tri. Magna hois miseria sine illo ce sine q no pot bene esse. Est aut huiusmodi aduentus nobis necessarius maxime ad tria.

Primo ad expellēdā spūalis nequitie inhabitatōnem.

Secundo ad euadēdā iudicialis sententie confusionem.

Tertio ad euadēdā personalis conscientie conditionem

Primo igitur zē. **H**abitat em diabolus in his in qbz no habitat deus. Apoc. xvij. Cecidit babilō z facta est habitatio demonioz. Nō pot autē diabolus expelli a cordi hois nisi ventat de? Q. q. miserū q diabolu z expellere negligūt maxime in hoc sacro tpe dnici aduentus. Bern. in psona dñi. Quid cause q inimicō meo vroz pot? vultis seruire qz mibiz Tales in quā miseri sunt. Tum ppter diuine bonitatis inuitosam expulsione. Tales em vt dicit B. ul. lugd. saluatozē aduentē qū manibz a se repellūt. mūz em factūnt iter se z saluatozē. B. q. lit. Iniquitates vte diuiserunt inter vos z deū vestz. Tū ppter diabolice ptar? pnciosaz subiectio/ nem: qz sunt serui diaboli. Jo. vij. Qui facit pctm seruū ē pcti. glo. i. diaboli. Tūz ppter vcture solēnitaz dānosam abustionē Tales em q nolūt ppare corda ad suscipiendū dñm spūalr mūns abutund? festiuitate dnice natiuitat: quā si digne celebrare voluerim? oportz ipm dñm spūaliter nasci i cordibz nostris. Nec em qz nobis pdesset chzm natū fuisse p nobis nisi nasceret in nobis. vt sic possunt dicere Joā. j. Verbu caro factū est z hīcavit in nob.

Secundo est necessarius

iste aduent? ad euadēdā iudicialis sententie confusionē. Hier. xvij. Dñe oēs q te derelinquunt z fundent. Q. q. tam tristitie causam habent tales q deū derelinquunt: deū non q. runt. Exemplū. Si sint duo in